

[Handelsministeren.]

ligeegyldigt, hvad man i saa Henseende siger, naar det bliver Rigsdagen, som skal træffe den endelige Bestemmelse om, hvad et eventuelt overskydende Beløb skal anvendes til. Det er ikke noget, Handelsministeren kan bestemme.

Hermed tror jeg ogsaa at have svaret det ærede 15de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen), som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, paa hans Spørgsmaal, der var af tilsvarende Art.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem talte om, at man skulde søge at tilvejebringe en retfærdig Arealfordeling. Det er ogsaa min Hensigt at medvirke dertil, saa godt som det paa nogen Maade lader sig gøre. Jeg har henstillet til Fabrikkerne, som i første Linie er interesserede, at blive enige med Roedyrkerne om en Arealfordeling. Det er hidtil ikke lykkedes. Det gaar gerne saaledes, at man synes ikke saa godt om at give Ministeren en Beføjelse til at ordne de Ting, man gerne selv vil ordne eller være med til at ordne, men naar der er Tale om noget, man er mindre glad ved at gaa ind i, vil man godt overlade Sagen til Ministeren, og i dette Tilfælde bliver Resultatet nok ogsaa, at det bliver mig, som skal tage Skraldet og bestemme: Saa og saa meget maa der falde af til hver enkelt Fabrik. Men det er der heller ikke noget at sige til. Jeg haaber, selv om Spørgsmaalet er forbundet med nogen Vanskelighed, at man kan faa en nogenlunde tilfredsstillende Ordning, navnlig naar man ikke er alt for voldsom med Hensyn til at faa et større Roearéal.

§ 7 bør naturligvis forstaaes saaledes, at hvis der er et virkeligt Grundlag for at yde billigt Sukker, og navnlig da for Eksportindustrien — jeg mener, den maa komme i Betragtning —, bør saadant billigt Sukker tildeles de paagældende, men ogsaa kun naar de har berettiget Krav paa at faa det.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Veistrup) spurgte mig, om jeg ikke kunde have min Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, som kunde opstaa ved, at de mindre Ejendomsbesiddere havde vanskeligt ved at faa Roearaaler. Jeg skal gerne have min Opmærksomhed henvendt herpaa og gøre en Henstilling til Fabrikkerne om at tage et skønsomt Hensyn til saadanne Roedyrkere. Jeg forstod nu det ærede Medlem saaledes, at Talen var om Folk, som ikke hidtil, eller i hvert Fald ikke sidste Aar, har dyrket Roer, det var nye Roedyrkere. Dette vil naturligvis volde nogen

Vanskelighed, eftersom der vil blive Rift om Arealerne, men Spørgsmaalet kan forhaabentlig løses paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade.

Endelig omtalte det ærede Medlem, at der havde været Tale om at yde Cikorie-rodedyrkerne en Haandsrækning, idet de at dømme efter deres Henstilling til Ministeriet og til Udvalget faar for lidt for deres Cikorie-rødder. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa denne Sag, men blot oplyse, at de paagældende Cikorierodedyrkere har henvendt sig gennem et Udvalg til Ministeriet for nogen Tid siden og spurgte mig, om jeg ikke kunde tage mig af deres Interesser paa samme Maade, som Staten nu tager sig af Sukkerroedyrkerens Interesser. De fremførte, at de var ret daarligt stillet i deres kontraktlige Forhold til de Fabrikker, som anvender Cikorie-rødder i deres Produktion. Jeg lovede da at tage Sagen op til Overvejelse. Nogen Mulighed for at foretage en indgaaende Undersøgelse af Forholdet var der ikke paa dette Tidspunkt. Jeg indførte heller ikke nogen Bestemmelse i den Henseende i Lovforslaget, idet jeg naturligvis skulde have en Forhandling med Udvalget — det var jo noget nyt, her var Tale om. En saadan Forhandling har jeg ogsaa haft med Folketingsudvalget, og efter at denne Forhandling var ført, har jeg stillet et Forslag i Folketingsudvalget, saalydende:

„Ministerens bemyndiges til at regulere Indførselen af Cikorie-rødder og om fornødent fastsætte Prisen pr. Hektokilogram Cikorie-rødder leveret paa Fabrik.“
Dette Ændringsforslag fandt imidlertid ikke Tilslutning i Folketingets Udvalg; man nøjedes med den afsluttende Bemærkning i Betænkningen, der naturligvis skal forstaaes paa den Maade, at jeg i Løbet af de kommende Maaneder skal foretage en Undersøgelse. Hvad denne saa kan føre til, er en Sag for sig. Hvis Undersøgelsen skal omfatte baade Cikorierodedyrkerens Stilling og Fabrikkerens Stilling, kan den jo blive omfattende nok, men det kan foreløbig ikke give noget i Skæppen for Cikorierodedyrkerne; de kan ikke have noget Haab om, saa længe Undersøgelsen staar paa, at blive stillet anderledes, end de hidtil har været. Men der ligger jo i Bemærkningen i Betænkningen noget af et Løfte, og nu faar man se, om der er Stemning i Rigsdagen, næste Gang vi skal behandle Spørgsmaalet, for en Regulering af de Priser, der betaales for Cikorie-rødder.

H. C. Andersen: Socialdemokratiets ærede Ordfører (H. P. Jensen) omtalte